

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
**Magnolia cu parfum de NU-MĂ-UITA, ANTOLOGIA
FESTIVALULUI „GELLU NAUM“ / Coordonator
VIRGINIA OLARU**

București : Editura pentru Artă și Literatură, 2025,
ISBN 978-630-6635-57-3

I. Coordonator VIRGINIA OLARU
821.135.1

Magnolia cu parfum de NU-MĂ-UITA,
ANTOLOGIA FESTIVALULUI DE POEZIE „GELLU NAUM“
Coordonator VIRGINIA OLARU

© Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate. Această carte nu poate
fi reprodusă parțial sau total, prin fotocopiere, înregistrare sau prin orice alt
mijloc, fără permisiunea în scris a Editurii pentru Artă și Literatură

Toate drepturile rezervate

Editor: Violeta Borzea
Redactare: Cristina Teodorescu
Tehnoredactare: Liviu Rusu, Daniel Trăsnitu
Copertă: Loredana Dumitru

Magnolia cu parfum de NU-MĂ-UITA

ANTOLOGIA FESTIVALULUI
DE POEZIE „GELLU NAUM“

Coordonator VIRGINIA OLARU

EDITURA PENTRU ARTĂ ȘI LITERATURĂ
București, 2025

Cuprins

<i>Cuvânt înainte</i>	5
Ghiță Ioana-Lavinia	7
când priveam avioane pline cu bulbuci	8
ceva mai mult decât un final.	10
rezistență	11
Ține-mă în brațe, am multe lucruri pentru care ar trebui să îmi pară rău.	12
baloane.	14
Olteanu Ana-Maria	16
balet intrapulmonar	17
EXOD	18
în mâini	19
alcalin	21
totuna	22
Plăcintă Alexia	24
Animalul meu spiritual e un bărbat de 40 de ani.	25
Noaptea e momentul de clipire cu ochii uscați și lumânări la fitil	26
Ai învățat nevoile corpului ca pe o hartă mută cu tropicile în extreme	27
Iubesc cu toate cariile pentru estetica urâtului.	28
Exercițiu de relaxare m-am imaginat săpând cu tălpile la poalele unui munte elvețian mirosea a viață	29
Giurgi Nicoleta	30
M-am simțit mai femeie atunci când	31
(m-)am învățat să gânguresc	33
despre dor și alți demoni	35
Țăranul e pe câmp...	36
troll cu piele subțire	37

Mayer Amalia	39
When you are away	40
Noptile ies din ascunzișurile lor	41
Mi-ai zis să țin pe mine aducerea-aminte	42
Încheieturile sunt prinse	43
Nostalgia e un articol de cancan.	44
Orza Mira-Alexandra	45
matte lipstick 003	46
nu plânge în vestiare	47
dacă ai începe tu să plângi primul	48
nu te ascunde după sticla de cola	49
iresponsabil.	50
Stanciu Ioana Angela	51
M-am grăbit.	52
Ceva trist	54
Mai bine moartă	56
Poezii.	59
fa-o tu	61
Pancu Alexandra Adriana	62
călătorie spre Eden	63
zmeul policrom.	67
iubire și tramvaie	68
ca pisica lui Schrödinger	70
curier cu tahicardie	71
Orza Mira-Alexandra	73
khitanta lui rhadamanthus	74
lămâie	75
du-mă undeva departe de mine și aproape de dreptul meu la vot	76
pentru că nu e ușor să taci	77
catastrofa 26	79

Onete Rebeca Cristina	80
„o resurecție tăcută”.	81
Semne oculte	82
majorat	83
N.A.R.S.O.D.L.	84
De ce chemi când alungi?.	85
Ghiță Ioana-Lavinia	87
blue light peste corpul tău dimineața solar	88
Popescu Roberta Andreea	96
Dietă și hrană	97
proporții inegale exacte	98
Ard (probabil) în iad	99
călători uscați	100
Ne domină ei	101
Olteanu Ana-Maria	102
inima trebuie silită să iubească mai mult	103
nu este un poem de dragoste (dar ar putea fi)	105
măsurile de siguranță împotriva caniculei	106
Eu, cel care am inventat Vârtejul	107
despre rușine, substanțial	108
Paraschiv Daria	109
NR. 7	110
Military	111
Oxicodona	112
Vrăjitori de note	113
Nuanțe	114
Bucaleț Maria Lucia	115
Mama	116
Tren	118
Plângi, urlă, suferă	120
Dragostea e	122
Tata	125

Zamă Lavinia	127
viață neagră.	128
părintesc nepărintesc	129
necredință.	130
ieftin sau ieftină	131
cum e să te pierzi.	132
Casian Andreea	133
Un Choketail, vă rog	134
Bună dimineața!	135
Ocazional pe la biserică	136
14 februarie înainte de apocalipsă	137
Ce a vrut să spună autorul?	138
Gogoasă Teodora Alexandra	139
înghite-mi fricile	140
după ce mor	141
among us în carantina 2020	142
7 shot-uri de vodcă sau poate mai puțin	143
Mironică Daria	145
himerică (in prague)	146
extinction	148
twilight of the gods	149
exhale	150
origini reciclate	151
Lepădatu Oana Valentina	152
Când e pace	153
To do list pentru viață.	157
Imnul unor seri tardive	160
Cum urăște vara	163
Ce zici că faci?	166
Dragomir Paolo	168
Termopan	169
Tonuri de separare	171
Sex fără motiv	172

Inconștient	173
Ultima doză de pe raft	174
Buric Alexandra Maria	175
a-z(i)	176
catalog geografic	178
a.e.i.o.u.	179
VC VIR VER VR	181
homo sapiens sapiens	182
Șulea Adela	184
Rădăcini la comandă	185
Noduri și grație	187
Drepturi depline	189
Ultimul război romantic	191
În numele tatălui	193
Drăghici Dragoș Andrei	195
pink floyd	196
für euch soll's rosa rosen regnen	197
uită-te în jur:	
ce s-a ales de orașul pe care l-am construit	
împreună?.	199
oameni.	202
sonetul unui empty chair.	204
Elbasan Elena-Yeliz	205
energia cosmetică a bărbatului	
pe care mi l-am ales tată	206
fetus de zambilă	207
stridia nu e înfometată ca moda.	208
supliciu	209
i-aș zice the great hunger.	210
Vâlcu Alexandra Maria	211
sum.	212
r e s e t din fabrică	214
sunt locuri din care capul se întoarce	
pe alți umeri	215

spatele care ne poartă	216
trebuie să purtăm mănuși	
și ciorapi și pantofi	217
Orza Mira-Alexandra	218
inventarul lucrurilor pe care	
nu le-am spus niciodată mamei	219
a mea parte bărbătească	220
tu la ce oră te iubești?	221
junk food	223
poruncile scoase din cuptor	224
Drăghiescu Catinca Maria	225
Out of the box	226
„Privește cerul”	227
Un nou CD	229
Toamna clasei a noua	230
Noi	232
Ivanof David Ștefan	233
vino	234
toate sunt pentru ea	236
iubirea e o funcție a sistemului digestiv	240
cazi ideal	241
you're enough/ ești ok	244
Gogoșă Teodora Alexandra	246
5.	247
4.	248
3.	249
2.	250
1.	251
Ana Ciobanu	252
Konvulsii cu sine	253
Aș cumpăra o portocală	255
Nu mă lăsa să plâng de față cu tine	257
Proces pasiv-proces activ	260
Reflex	263

Motaș Ștefania-Evelina	265
Și inima mea-i în amurg	266
Și cireșii cunosc sângerarea	267
Ceasornice uzate	269
Exercițiu de respirație	271
Curichieru Alexia	274
Semnat, o luptătoare	275
Balada bălților de primăvară	276
Între apusul de ieri și răsăritul de mâine	277
185 km/h	278
O tipă (pe jumătate) poetă	279

când priveam avioane pline cu bulbuci

de pe acoperișul blocului,
liniile de orizont mi se păreau
ultima încercare a oamenilor de a rămâne în viață

brutalitatea cu care norii
se loveau între ei și se spărgeau
în particule difuze îmi amintea
de o îmbrățișare, singura
de care nu ai nevoie, dar pe care o primești oricum
din obișnuință.

mă gândesc des la
ideea de a fi invizibil cu cineva
care te vede, dincolo de
preconcepții despre fericire și
aparate de calculare a
unghiului exact din care ar trebui să îți bată inima,

o să fim bine,
trebuie doar să mergem mai repede
și să respirăm puțin mai rar,
normalitatea îi așteaptă doar pe cei care
știi să respecte tăcerea,

sunt conturul
tremurat al unui cuvânt pe care
nu trebuie să îl spui.

știi,

picioarele mele ar putea să amorțească
subit, aș putea să cad în plasa de întuneric de dedesubt,
să mă împiedic de un balcon luminos
și să încerc să mă agăț de pâlâpâitul artificial al becului.

Se întâmplă multe, îmi
simt corpul ca pe un oxigen din care respir numai
impurități
am ajuns în punctul în care pe *mail*
primesc numai rezultatele analizelor și
nu mai ești acolo să mă strângi de mână
în caz că ceva crește în mine și mă doare.

ceva mai mult decât un final

Fluiditatea lumii și a
stropilor de frig de pe talpa abia scoasă afară,
presiunea
dintr-un balon cu heliu pe care cineva refuză să îl lase
să zboare.

o bătaie care se frânge
subtil
în interiorul unui aparat de rmn și
ceva care încă mai are curaj să înflorească
într-un corp abandonat.

e un reflex să vrei să fii bine, necesitatea
unei siguranțe proprii
pe care promiți că o vei păstra la fundul
lucrurilor pe care trebuie să le arunci
e un moment,
cea mai fragilă parte din tine,
ascunsă într-un loc pe care îl uiți
oricum;

toboganul din parcul
de lângă piața pe care nu ai văzut-o niciodată
e singurul corp
care are o metamorfoză proprie
în timp ce al tău se
desprinde, atrofiază, se
micșorează într-un punct
pe care nimeni nu îl va mângâia vreodată.

rezistență

Lucrurile obișnuite
se sugrumă de bunăvoie, te
cuprind ca o mamă care își îmbrățișează
păpușa în cel mai obscur colț
înainte să o rupă.

ne desfacem pachetele de primăvară
în parcuri aproape de blocurile
unde locuiesc numai oameni mici
cu entuziasmul unor cuvinte micșorate
de un exces de rezistență

*atenție! nimeni nu o să își accepte
corpul așa cum e și
toate imaginile vă pot afecta emoțional
pe termen nelimitat. terapia
nu funcționează. nu ne asumăm
răspunderea pentru efectele negative.*

corpul meu
un simptom precis
care nu vrea să dispară,
desprinderea
ce se încăpățânează să pulseze
undeva, la capătul
singurei jumătăți de utopie
pe care o voi avea vreodată;

singurătatea mea e cancerul
care plutește ușor și îmi dă mereu ceva
de care să mă sprijin.

Ține-mă în brațe, am multe lucruri pentru care ar trebui să îmi pară rău.

Stau mereu cu spatele, fragilitatea pulsează mai încet la capătul lucrurilor pe care trebuie să le învăț din nou fără tine. Ai grijă și îți promit că o să mă descurc, ambiția mea nu a fost imposibilă degeaba,

chiar dacă nu știu de unde a pornit. Mă întorc la fetița care își lipește degetele de chiuveta din baie,
o voi ține de mână și articulațiile ei o să se prelingă pe prosopul ud, plin de păr proaspăt tuns. O să îi spun că e cea mai dulce singurătate din lume.

Aruncă-mi bucățile de apropiere pe care o să îmi pun capul în fiecare seară,
o să aud fiecare cuvânt ca și cum aș fi lângă tine. O să fiu din nou copilul care vedea avioane prăbușindu-se în dulceața pungilor de ciocolată, de o sensibilitate exagerată, stația de tramvai prea aproape de lucrurile pe care nu ai apucat să le faci.

Distanța dintre noi e vulnerabilă, o să ne facă să râdem și o să se desprindă.

Vulnerabilitatea are un miros anume. Îmi e frică.
Merg prea repede. Tremur exagerat. Îmi pun întrebări penibile.

Care e superputerea ta. Alerg și mă îndepărtez ușor, nimeni nu o să știe că am fost aici, libertatea e un gaz îmbuteliat la cea mai mică presiune.

Uneori o să mă gândesc că am plecat prea departe și o să îmi pară rău. Nimeni nu îți spune că e târziu să îți flagelezi umanitatea atunci când deja nu poți să o faci să plece.
O să îmi spui că trebuie să vin acasă. Eu o să spun că îmi e bine și tu
o să mă crezi. O să îți rupi o bucată mică de fericire și o să mă întrebi când mă întorc. Nu o să știu ce să spun. O să tac. O să taci.
Îți promit că o să fim bine

O să mă pierd accidental în cele mai mărunte lucruri și o să irolesc oameni și călduri de care o să am nevoie mai târziu. Nu e vina ta, am învățat că sensibilitatea nu are loc printre eșecuri și lucruri care nu se văd. Nu o să
salvez lumea, doar o parte nesemnificativă și poate nici măcar atât și o să îmi fie de ajuns.

Ține-mă în brațe, am multe lucruri pentru care ar trebui să îmi pară rău,
o să alerg mai departe și o să mă opresc la următoarea stație la care luminile pulsează tot mai repede și cu tot mai multă răbdare.

baloane

deasupra noastră stau lucrurile care ne fac fericiți
împachetate în cele mai subțiri plase

vulnerabilitatea noastră e acolo
și ne e frică,

suntem locurile
hipersensibile
în care intrăm de fiecare dată cu rușine
și plângem când ne amintim
că trebuie să ne întoarcem

suntem cei mai normali oameni,
facem curățenie cel puțin o dată pe săptămână
și ne facem timp pentru frică, ne îmbrățișăm
creierele, le lăsăm să alerge măcar o zi,
atunci când nu ne vede nimeni,
nu ne îngrijorăm când e întuneric
și nu avem nicio idee când vor veni înapoi;

câteodată
ne întoarcem la lucrurile îngrămadite între noi,
le protejăm cu hăinuțe de candoare
și le dăm mărunțișuri cu care
să își cumpere inimi,
fugim spre bucătăriile
îmbibate în zile de naștere și torturi
fără să ne uităm în urmă.

poate ar trebui
să ne strângem mai tare sensibilitatea de mână,

aici nu avem măști de protecție
împotriva realismului suprasaturat,
doar baloane aproape dezumflate care se țin
de aburi.